

SLOVENE.

Političen list za slovenski národ.

Po pošti prejeman velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejeman velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.

Naročnino prejema upravništvo (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2.

Naznutila (inzerati) se sprejemajo in velja tristoletna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2.

Izhaja vsak dan, izven nedelje in praznike, ob 1/2. uri popoldne.

Štev. 7.

V Ljubljani, v torek 10. januarija 1888.

Letnik XVI.

Bosna - Ercegovina.

Od vseh strani odmevajo glasovi miru in tolažbe. Posebnega pomena pa je poročilo „Köl. Ztg.“ iz Petrograda, da je po ukazu odpuščen najstarejši letnik gardnega voja, kar se sicer dogaja začetkom marcija. Jednako pomirljivo pišejo tudi drugi nemški listi. To tišino predrami in vznemiri duhove dvojen glas: iz Londona in Petrograda. Iz angleške prestolnice piše se namreč „Kreuz Ztg.“, da Rusija zahteva revizijo berlinske pogodbe vsled prememb v Bosni in Ercegovini. Avstrija je le začasno zasela deželi, in ta čas mora se določiti. Rusija ne more nikoli prepustiti Avstriji zasedeni deželi, ko bi se tudi sprla z vsemi državami. Imenovanemu nemškemu listu se to poročilo ne zdi ravno neverjetno, vendar prepušča odgovornost svojemu dopisniku.

O tem vprašanju prinesel je nedavno tudi ruski list „Nov. Vremja“ članek, ki je v političnih krogih storil velik vtis. Ker so ga priobčili dunajski listi, in je vredno vedeti, kako mislijo v Petrogradu o tej točki berlinske pogodbe, podamo ga tudi mi v glavnih potezah.

„Vprašanje o Bosni in Ercegovini zasluži posebno pozornost. Kedar v Avstriji nastane vprašanje: kako bi se od začasnega stanja v Bosni in Ercegovini prešlo v stalni, slišijo se v Rusiji mnenja, da mora prenehati to začasno stanje. Če torej v Avstriji kdo misli na združenje Bosne in Ercegovine s habsburškim cesarstvom, je sedaj čas za to jako neugoden.“

V Rusiji širi se prepričanje, da zmešnjave na balkanskem poluotoku nastajajo ravno zaradi „Drang nach Osten“ Avstrije, kamor jo potiska Nemčija, in zaradi tega moramo preživeti teško politično krizo.

Ko je Avstrija na berlinskem kongresu storila korak proti iztoku ter zasela Bosno in Ercegovino, zasleduje sedaj na balkanskem poluotoku politiko osvojenja teritorialnega in trgovinskega. Dosledno v Rusiji vsak dan presoja pogoje, pod katerimi bi se moglo računati na prikrašanje avstrijske vlade v onih slovanskih zemljah. Mar li hočejo v Avstriji odvrniti potrebo, da se reši to vprašanje? Ako pa bodo avstrijski časniki imeli pred očmi rešitev te naloge, mogoče da se ob istem časi še srečamo.

Da nas rešijo potrebe prenesti središče sedanje krize iz Bolgarije v Bosno in Ercegovino, morali bi avstrijski državniki sodelovati, da se reši bolgarsko vprašanje po onih pogojih, katere stavlja Rusija. Ali se Avstrijci bojé, da Bolgarijo prestvarimo v rusko pokrajino, to je drugo vprašanje. Sploh pa ne mislimo ponoviti napake, katero smo jedenkrat storili. Ako si v Avstriji prikrivajo oči, treba jih je opomniti, da v bolgarskem vprašanju tiči tudi vprašanje, ali Rusija zgubi ali varuje vpliv na Balkanu, kar na Dunaji dobro umejo uradni krogi.

Predno pa poskusimo rešiti ono vprašanje, hočemo Avstrijo rešiti položaja, ki ga je zavzela z Bosno in Ercegovino. V tem slučaju bo le vprašanje časa izjava Rusije, da z ozirom na rušenje berlinskega dogovora smatra brezveljavno tudi to točko, po kateri je Avstrija zasela Bosno in Ercegovino. Zato je treba temeljiteje opominjati, da sedaj ne stavljam vprašanja o učvrščenju avstrijskega vpliva v Bosni in Ercegovini, marveč o zgubi vseh pravic do nje.“

Priobčili smo ta članek vplivnega ruskega lista, da vemo, kaj Rusija hoče, in kaj ovira sporazumljenje med državami. A mi mislimo, da bo naša država do skrajnosti branila svoj položaj v zasedenih deželah, za kateri je žrtvovala mnogo denarja in krvi. Vpliv na jugu mogla bi nam vzeti le nesrečna vojska.

Deželni zbor kranjski.

(Dvanajsta seja dne 10. januarija.)

Pričetek seje ob 1/2.11. uri. Ko se prečita in potrdi zapisnik zadnje seje in razdelé došle vloge, izroči se poročilo deželnega odbora o zgradbi delavničnega poslopja za prisilno delalnico in o drugih naredbah gledé razširjenja tega zavoda, katere so se deloma že ukrenile, deloma pa jih bode treba še ukreniti, finančnemu odseku.

Potem poročá poslanec Klun o 5% doneskih sirotinskega zaklada k upravnim stroškom. Ko je namreč dežela prevzela razne zaklade v svoje oskrbovanje, sklenil je bil deželni zbor, naj deželni odbor vsaj za nekoliko povrnitev obilnejših vsled

tega oskrbovanja deželnemu zakladu nastalih stroškov od čistih dohodkov omenjenih zakladov, izvzemi invalidne ustanove, pobira 5% doneske iz letnih presežkov in interkalarov. To se je res godilo. Letos pa je deželna vlada deželnemu odboru sporočila, da nima pravice teh doneskov pobirati pri sirotinskem zakladu, ker vlada v to ni privolila, ko je bila ta zaklad izročila v deželno oskrbovanje. Vsi doneski, ki jih je dežela od l. 1868 do 1886 od tega zaklada prejela, znašajo 11.334 gl. 49 kr. Obširno poročilo dokazuje, da je deželni odbor po pravici pobiral doneske tudi pri tem zakladu, in da vlada nima prav, ako deželnemu zakladu odreka te doneske. Konečno v imenu finančnega odseka priporočá naslednje predloge, ki so bili od slavnega zbora soglasno in brez ugovora sprejeti:

1. „Poročilo deželnega odbora gledé 5% upravnih doneskov sirotinskega zaklada se jemlje na znanje.“

2. Deželnemu odboru se naročá, naj prej ko more od slavne vlade dobi formalno pritrditev k pobiranju 5% upravnih doneskov tudi pri sirotinskem zakladu.

3. Gledé dosežaj pri tem zakladu zaračunjenih upravnih stroškov se pa deželnemu odboru naročá, naj varuje pravno stališče in v ta namen stori vse potrebne korake.“

Dr. Poklukar za njim poročá ob osuševanju račenske doline in njenih sosednih dolin. Deželni inženir Hrasky, ki je dotična dela vodil in izvrševal, razlagal je zboru pri tej priliki jako zanimivo splošne razmere kranjskih vodâ, ki se izgubljajo v zemljo, potem pa posebej pojasnoval lastnosti Šice in Dobrovke, ki ste po deževji zalivale račensko dolino, in ki jih sedaj pod zemljo odpeljujejo. Razlaganje pojasnoval je gosp. Hrasky s podobami dotičnih jam, ki jih je v dvorani po stenah razobesil, in z raznoterimi obrisi. Govor, ki ga objavimo pozneje po stenografičnem zapisniku, bil je sprejet s splošno pohvalo. Poročevalec je priporočal naslednje predloge:

„1. Deželnemu odboru se naročá obrniti se s soglasnima prošnjama do c. kr. vlade in do državnega zbora v ta namen, naj se

a) zakon o državnem izboljševalnem zakladu z dné 30. junija 1884, drž. zak. št. 116 spremeni tako,

LISTEK.

Tristoletnica Gunduličeva.

(Konec.)

Domišljija Gunduličeva je silna in bujna, a misli so izražene tako izvrstno, da bi mu težko našel druga v narodu. V tem pogledu se mu ne more očitati, razun da je pustil delo neuglajeno in da je neke trope, na pr. o solncu in mesecu, prepogostoma upotrebljeval. Izraz mu je skozi in skozi lirichen, ter ne odgovarja vselej važnosti činov, ki se opisujejo. Od vseh prizorov je v tem pogledu najboljši o peklu, kjer se izraz s činom tako srečno prehituje, da ga skoraj nadkriljuje. Stik njegov je seveda gladek in blaglasen, samo osmerek je bolj sposoben za opevanje ljubezni, nego li epičnih činov, on jih celó oslabljuje. Da so neke kitice okorne, kriva je smrt, ki ga je pokosila v 50. letu (8. dec. l. 1638) njegove starosti, poprej nego je mogel konečno ugladiti in na svetlo dati svoje največje delo.

Ako rečemo še katero o jeziku v Gunduličevem „Osmanu“, moramo priznati, da ga je za čudo bolje poznal, nego bi se moglo misliti. Že poprej je bilo omenjeno, da se je Gundulič mnogo bavil z izučevanjem narodnega pesništva, vendar pa je bil takrat v Dubrovniku vpliv italijanščine tako jak, da je mnogo deloval tudi na pesnika „Osmana“. Sled tega vpliva se nahaja v celem delu, pa je na mestih deloval celó škodljivo na osnovo tega eposa. Vendar pa se v celem ne opaža ta pomanjkljivost, ki se ima pripisati tedanjim okolnostim rojstnega mesta pesnikovega.

Skoraj 200 let je čakal „Osman“, dokler so ga prvič l. 1826 izdali na svetlo v Dubrovniku, a letos ga je izdala v šestem izdanju knjižara Fiedlerova v Zagrebu. Izdanje je priredil prof. Ivan Broz. Cena za šolsko izdanje je 1 gld. 30 kr., za ukusno vezano 2 gld. 80 kr.

S tem delom je proslavil Gundulič svoje imé, pa tudi staro hrvatsko književnost za vse čase. Le ta slava ima za Hrvate tem večjo vrednost, ker ona dokazuje, da je v hrvatskem narodu že takrat svetila

velika luč svetlosti, ko je še velik del Evrope živel v tmini. Gundulič je že tedaj pel vzvišeno pesem svobodi in domovini ter kot prerok oznanjal preporod slovanstva. Zatorej imajo Hrvati dovolj razloga, da tristoletnico svojega najslavnijega pesnika dostojno proslavijo; pa ako sodimo po dosedanjih pripravah, ki jih opažamo, bode ta slava tudi zares slavna.

Razun svečanega gevara, ki ga je govoril prof. Smičiklas pri svoji instalaciji 19. oktobra 1887 v proslavo Gunduličeva, zbrala se bode tudi akademija znanosti in umetnosti dné 8. januarija v svečano sednico, da se spomni Gunduliča, a v Dubrovniku mu bodo postavili kmalu dostojen spomenik. Pa tudi po drugih manjih mestih se bodo na ta dan vršile svečanosti v proslavo znamenitega pesnika.

Slovenci se z veseljem pridružujemo tem slavnostim, in da čitatelji vsaj nekoliko zvedó o tem znamenitem pesniku, priobčili smo te kratke črtice iz njegovega življenja in delovanja.

Prof. Iv. St.

da se smé za odpeljévanje in zagrado škodljivih vodá na ozemlji Krasa s podzemeljskimi votlinami dajati iz tega zaklada državne podpore do 80% vse potrebšéine — razun tega pa, da sme vse stroške za taka pripravljaina dela prevzeti ta zaklad, ter naj se v ta namen stavlja v letni proraún tega zaklada primerna svota;

b) da c. kr. vlada za nadaljevanje osuševalnih del v račenski dolini za leto 1888 privoli svoto 3000 gold.

2. Iz deželnega zaklada privoli se v ravno ta namen predplačiloma za leto 1888 znesek 2000 glđ.

3. Prekoračanje za leto 1887 v ta namen dovoljenega predplačilnega kredita 1000 gl. za 114 gl. 50 kr. se poslednodobno odobri.

4. Vsem, ki so pospeševali ta osuševalna dela, izrekoma c. kr. okrajnemu glavarju g. Mahkotu in inženirju g. Hrasky-ju izreka se priznanje.

Vsi ti predlogi obveljajo soglasno in brez vsakatega ugovora. (Dalje prih.)

Praznovanje papeževe zlate maše v Ljubljani.

Govor g. Kluna v redutni dvorani.

Prevzvišena, visokorodna in preslavna gospóda! Lepe reči smo slišali o sv. Očetu Leonu XIII., ki danes praznuje petdesetletnico svojega mašništva in ki ne slovó le po svojih apostoljskih čednostih, po svoji izvanredni učenosti, ampak tudi po svoji veliki modrosti. Ko je kraljica v Sabi slišala o čudoviti modrosti kralja Salomona, vzdignila se je z velikim spremstvom in bogastvom ter prišla v Jeruzalem, da bi se osebno prepričala, je li vse res, kar je o njem slišala ali ne. In ko je govorila s kraljem, ko je videla vse, kar je bil napravil v svoji modrosti, je tako močno ostrmela, da ji je sapo jemalo in da je sama pripoznala, da njegova modrost in njegova dela so večja, kakor slovez, ki ga je slišala. In vsi kralji po deželah, pristavljaja sv. pismo, so želeli videti obličje Salomonovo, da bi bili slišali modrost, ki jo je bil Bog dal v njegovo srce. Tako je tudi modrost Leonova zaslovela po vsem svetu in je vladarjem pri marsikateri priliki in v jako sitnih okoliščinah pomagala iz hudih zadreg. (Dobro, dobro!) Zatorej si je pa tudi pri njih pridobil nenavadno zaupanje in spoštovanje, zato so se vsi vladarji, katoliški in nekatoliški, verni in neverni, spominjali njegovega slavnega dneva, zato so mu iz vseh delov sveta prihajale najpristrénejše čestitke, najbogatejši darovi. Pred vsemi so se pa skazali naš plemeniti cesar s presvetlo habsburško rodbino, ki se je od časov Rudolfa I. do današnjega dné po svoji vernosti in gorečnosti za sv. cerkev tako sijajno odlikovala, da jo smemo po vsi pravici imenovati glaven steber katoličanstva! (Dobro, dobro!) Kaj bi bilo iz Evrope postalo, ako bi se habsburški vladarji v tesni zvezi z rimskimi papeži ne bili z vso močjo v bran postavljali proti silovitim Turkom, ki so hoteli krščansko ime popoluoma zatreti! In ko se je začela kriva vera širiti po severnih nemških pokrajinah, so se ji zopet naši habsburški vladarji z vso silo protivili in v naših deželah ohranili katoliško vero, katero bi po njih brez habsburškega žezla danes malo da ne zastonj iskali. (Dobro, dobro!) Ako nas torej sveta dolžnost veže, Bogu se vsak dan zahvaljevati za neprecenljivi dar sv. vere, nam enaka dolžnost velevala ob enem se zahvaljevati presvetli habsburški rodovini, da tega dragocenega bisera nismo izgubili, da je naša prekrasna Avstrija ostala katoliška država! (Živahna pohvala.) Kot pravi katoliški vladarji so bili naši Habsburžani zmerom tudi v pravi otročji ljubezni udani glavarjem sv. katoliške cerkve, rimskim papežem, ter so vsako priliko porabili jim razodeti svojo udanost in zvestobo. Tudi o zlati maši Leona XIII. so se pokazali kot verne otroke sv. Očeta. Presvetli cesar so nalašč princa Liechtensteina poslali v Rim, da je papežu Leonu izročil lastnoročno pismo cesarjevo in dragocena darila, katera so jim cesar in cesarska rodbina pri tej priliki poslali; ob enem so bili cesar svojemu poslancu naročili, naj sv. Očetu tudi ustno sporoči Njih spoštovanje in otročjo vdanost ter naj jim pové, kako močno je Njih srce s hvaležnostjo napolnjevala visoka naklonjenost, ki so jim jo pri vsaki priložnosti razodevali.

Sprejemši to čestitko in darila, so sv. Oče našemu cesarju in cesarski rodbini dali spričevalo,

kakor si lepšega misliti ne moremo, in ki mora vsakega zvestega podložnika napolnjevati z neizmernim veseljem. (Dobro!)

„Poznamo preverno srce Njih Veličanstva cesarja avstrijskega, kralja ogerskega (so rekli Leon XIII.) in pobožne misli, ki navdajajo člane Njih presvetle rodbine. Od pričetka Našega vladanja Nam je Njih Veličanstvo vsigdar razodevalo svojo otročjo ljubezen in svojo udanost do sv. apostoljskega sedeža. Danes, o priliki Naše petdesetletnice, Nam hoče Njih Veličanstvo s poslanimi dragocenimi darili dati novih dokazov. Ta darila so vredna cesarja, ki si je že zaslužil naslov kralja apostoljskega. To je veličasten naslov, s katerim je v tesni zvezi bramba cerkve in njenega glavarja. Kar Nas zadeva, si štejemo v srečo, da se vsake prilike poprimemo, pri kateri moremo Njih Veličanstvu pokazati Svoje prijateljstvo in očetovsko ljubezen.“ (Živahno odobravanje!) In enako lepo so se sv. Oče izrazili proti poslancu, ki jim je izročil čestitko in darila presvetle cesarice in avstrijskih nadvojvodin.

Čestita gospóda! Ako se vsak dan pri daritvi sv. maše poleg papeža in škofa spominjamo tudi presvetlega cesarja, ako pri vsaki priliki, ki se nam ponudi, ne po goli šegi, ampak prav iz srca kličemo, naj Bog živi in obilno blagoslovi našega cesarja, čigar blažena roka, čigar zlato srce vsak dan nezmernih blagrov siplje na svoja ljudstva, se pač tudi danes spodobi, da se pridružimo prekrasni pohvali sv. Očeta, in da iz globočine svojega srca zakličemo:

Bog ohrani, Bog obvari
Nam cesarja, Avstrijo.
Modro da nam gospodari
S svete vere pomočjo!

(Živahno odobravanje in „živio“-klici.)

Politični pregled.

V Ljubljani, 10. januarija.

Notranje dežele.

Gunduličeva slavnost na Dunaji se je pričela s slavnostno sv. mašo, pri koji so bili navzoči grof Ivan Drašković, grof Boos-Waldeek, F.Z.M. baron Rosenzweig, G.M. Osvadić in mnogo slovan-skih društev. Vladika Strossmayer preklicuje vest, da je potoval na Dunaj zaradi te slavnosti.

Levičarskim listom ni nič kaj všeč obravnavanje o spravi med *Čehi* in *Nemci*. Ker se je izrazil grof Taaffe, da se ne more vmešavati v to zadevo, ki spada v področje deželnega zbora, javkajo sedaj, da vsa ta pogajanja nimajo pomena, dokler se jih ne vdeleži vlada. Taki so; hujskati hočejo na vsak način, ne brigajo pa se pri tem, ali trpi dežela vsled tega škodo!

Budimpeštansko redarstvo je zgrabilo dne 8. t. m. elegantno opravljenega človeka, ker je bil sumljiv, da je ruski vohun. Mož je bajé profesor v Moskvi. Skliceval se je na ruskega konzula, potem pa so ga izpustili.

Vnanje države.

„Linzer Volksblatt“ ima obširno poročilo o zlati maši **papeža Leona XIII.** Iz njega posnamemo nastopni odlomek: Sv. maša je trajala 36 minut. Ko je stopil papež v cerkev, zadoneli so krasni glasovi: „Tues Petrus“ iz višave. Perci so bili namreč razpostavljeni gori v velikanski kupoli. Pri povzdigovanji je prodrlo naenkrat solnce oblake na nebu in zlat žarek je obsijal ravno sv. Očeta, povzdigujočega sv. hostijo. Pobožno ljudstvo je zlo kakor zamakneno v ta čarobni prizor: „Lumen de coelo!“

Vsi inozemski in tudi nekoji **srbski** listi so složni v tem, da je odmenjena jako kratka dóba Gruičevemu ministerstvu. To daje liberalcem zopet nekaj upanja. Sklenili so, da ne bodo osebno naprotovali kabinetu, marveč le stvarno pretresali predloge, koje so većinom izdelali radikalei skupno z liberalci. Tako hoče postopati liberalna stranka zaradi tega, ker vé, da jej je bližja radikalna od naprednjaške stranke.

Bolgarski vladi se je posrečilo zadušiti poskušeno vstajo pri Keprilu in razkropiti četo, ki se je pod vodstvom bivšega ruskega kapitana Bojanova izkrcala na rumelijskem obrežji. Pomenljivo za kneza Ferdinanda je, da so se pričeli ti izgredi ravno v dóbi, ko je splošni politični položaj zanj jako neugoden. Ruski poluurnadni listi v enomer naglašajo, da so ure štete njegovemu bivanju v kneževini. Tudi ni skoraj misliti, da je bil zgoraj napominani dogodek zadnji vstajni poskus. Vlada to tudi čuti, kajti v zadnjih 14 dneh poslala je ogromno množino orožja in streljiva v dunavski trdnjavi Varno in Burgas ter izdala ostre naredbe v varstvo obrežja ob Črnem morji.

Ruski general Roop proglasil je v svoji lastnosti kot poveljnik vojaške in civilne uprave v južni Rusiji obsedno stanje v tej deželi. — Žito se je

zeló podražilo, ker se ga mnogo izvažá v Anglijo. — Govorilo se je, da namerava odpoklicati Rusija svojega belgradskega zastopnika Persianija. To ni res. Pač pa je car neki dal povedati srbski vladi, da pri sedanjih razmerah ne želí videti pri sebi zastopnika kralja Milana.

Nemški cesar je zopet zbolel. Zdravniki so se izrekli, da ni neposredne nevarnosti. — Zakaj je v zadnjem časi nemško poluradno časopisje toli kričalo o bojni nevarnosti, pové nam nehoté „Köln. Ztg.“, ki piše, da bo vlada v kratkem zahtevala od državnega zbora 100 milijonov mark za napravo pušk-repetirk. To je že stara navada Bismarckova, da v enakih slučajih trobi v bojni rog. Takó se je storil med zadnjo debato o septenatu, takó se je zgodilo kratko pred volitvami v novi državni zbor. Takrat kakor sedaj vznemirjal je kancelar prebivalce cele Evrope — konec tej pesmi pa je: denarja potrebujemo za oboroževanje!

Francoski predsednik dobiva na leto šeststo tisoč frankov za potne stroške. Grévy jih ni nikedar porabil, Carnot pa hoče v resnici potrositi ta denar za odločeni mu namen. S tem si bo jako utrdil svoje stališče. Ako pride predsednik bolj v dotiko z narodom, postal bo priljubljeniši ter kot tak ne bo toliko odvisen od strankarskih bojov, kakor se je to godilo njegovemu predniku. — Pri sklepu minolega leta se je izjavil pariški občinski svét, da bo potreboval leta 1889 novih davkov, ako bo hotel pokriti letno potrebbšéino. Pri vsem tem pa so se pomnožili mestni davki v zadnjih desetih letih za eno tretjino ter znašajo sedaj za vsacega Parizana povprek 110 frankov. Samo točka proračunska za šole in preskrbovanje revežev je poskočila s 25 na 48 milijonov, storilo pa se je manj v tej stroki, kakor poprej. Le neka posebna vrsta ljudi je sedaj na boljem — preskrbljenih je sedaj več tisoč agentov, ki delujejo na vse pretege pri volitvah za dosedanje gospodarje v mestni palači. — Konservativci so pridobili pri volitvah v senat, kakor že poročano, tri glasove. Republikanski listi se tolažijo s tem, da ti trije glasovi nimajo nobenega pomena. Samo ob sebi je to res; toda pomenljivi so v tem oziru, da bodo pri prihodnjih volitvah v kamoro konservativci imeli primeroma sijajen vspeh, ker bodo takrat uporabljali tudi veliko večjo agitacijo.

Irskega poslanca Lane-a so zaprli dné 7. t. m. zvečer zaradi nekega njegovega govora, ki je pozivljaj bajé Irce k vstaji. Obravnavo so preložili za osem dni, obtoženca pa izpustili proti varščini.

Italijanske straže v **Abesiniji** prišle so do Dogalija. Glavni tabor so preložili véčeraj Italijani v Monkullo. Na višinah nad Dogalijem pričeli so zidati majhno trdnjavo.

Izvirni dopisi.

Iz Rudolfovega, 1. januarija. Mogel bi danes marsikaj sporočiti iz našega mesta. Ker pa je navada, da si današnji dan znanci in somišljeniki, če se srečajo ali obiščejo, želé v novem letu drug drugemu zdravja, sreče i. t. d., tudi somišljeniki „Slovence“ voščijo in želé, da dobiva list od vseh strani dušne in gmotne podpore. S tem bode potem vstregel vsem. Tudi bode tako deloval in se razevital na vse strani na blagor našega naroda, tako se hoče še nadalje izobraževati in živeti pod geslom: Vse za vero, dom in cesarja, če tudi mu nekateri hočejo ponujati le sebično narodnost, a ta brez vere je puhla, ki ne obrodi pravega, požrtovalnega domoljuba, nego le sebičnost. Ta pa koristi le lastnemu žepu, — ne pa idealu in narodu. Žalibog, da tega ne spoznajo možje, ki se smatrajo modrim in umnim, kojim bi morala biti znana zgodovina dosihdób. Ta pa svedoči, da je propal še vsak narod, kateremu so brezverski idealisti izpodkopali in vzeli vero. Gorjé torej onemu narodu, mestu, trgu ali vasi, ki se dá zaslepiti od taci rodoljubov, katerim je vera deseta briga, pri tem pa naj zastopajo narod, rekel bi, tudi občino, kateri je geslo omenjeno.

Držeč se tega gesla, ki je gotovo domoljubno in avstrijsko, — sprožili so nekateri gospodje misel, naj se o priliki zlate maše Leona XIII., kojega čisla vesolni svet, tudi naše mesto vsaj za nekaj ur bolj praznično obleče. Saj je, rekel bi, središče Dolenjske, po katerej naj se ravnaajo sela po okolici. Kako so se o tej zadevi razgovarjali mestni očetje: ali po geslu: vse za vero, dom in cesarja, — naj ostane med stenami, kajti narodna večina je sklenila, da se mestna hiša razsvetli na čast Leonu XIII. zlatomašniku in v dokaz, da so Novomeščanje še verni ter čislajo glavarja katoliške cerkve, ne oziraje se na one modre mestne očete, ki imajo za ideal le narodnost, bodisi nemška ali slovenska, marveč držeč se konservativnih načel; ker so spoznali, kam privedejo brezverski prvaki naroda.

In res! Kako veličasten je bil razgled po temni, mrzli noči! Kakor hitro je pok možnarjev naznanil v

Kandiji, da je odzvonilo „zdravo Marijo“ in pričelo po vseh cerkvah zvoniti, da verne opozoré zvonovi na slovesni in redki dan, pričeli so prižigati tudi luči po oknih. Naše mesto in Kandija ste bili krasno razsvetljeni; tako tudi bližnji Šmihel in „Grm“, kjer je vinarska šola, ki stoji na holmei, skoro jednako daleč od mesta in Šmihela. S tem so meščanje pokazali, da so še veren narod, in ker se osebno ne morejo vdeležiti slovesnosti v Rimu, pokazali so s tem svoje spoštovanje do sv. Očeta po zgledu družih mest.

Še jednega prizora o tem času ne smem zamolčati; saj svedoči, da naše učeče se mladine še ni okužil brezverski duh. Ob počitnicah tukaj biva joči dijaki-pevci hoteli so tudi izraziti svoje spoštovanje in udanost do sv. Očeta. Med tem, ko je bilo mesto lepo razsvetljeno, prišli so v kapitelj ter priredili serenado ter so zapeli nekaj pesni, — in to iz prostega nagiba, ker nihče ni kaj znal o tem. Mil. g. prošta, ki so bili v spovednici, pokličejo iz cerkve; zahvalijo se v primernem govoru dijakom ter jih spodbujajo, naj ohranijo tak duh tudi v bodočem življenji. — Na novega leta dan pa je bilo povodom tega slavnega dné slovesno duhovno opravilo ob 8. uri v frančiškanski cerkvi, raz katere stolp so vihrale zastave, ob 10. uri pa slovesna pontifikalna maša v kapiteljski cerkvi s premirno, katero je imel veleč. g. kanonik Frank.

Iz ščavniške doline, 4. januarija. (Duhovniške zadeve.) Te dni je bil razposlan novi imenik lavantinske duhovščine za leto 1888, ki je sestavljen po navadni stari obliki, vendar kaže nekatere spremembe v osebah, ki utegnejo marsikoga zanimati, ki te knjižice ne dobi v roke.

Začenši z najvišjo duhovniško osebo, sv. Očetom Leonom XIII., zapazimo med navedenimi podatki, da so sv. Oče na starega leta 1887 bili v mašnika posvečeni ter so na novega leta dan 1888 svojo novo mašo in letos istega dné svojo zlato mašo odslužili.

Za papežem je naštetih vseh 65 kardinalov z imenom, rojstnim krajem in letom itd., za njimi metropolit solnograški in za njimi domači knezoškof Jakob Maksimilijan, ki bodo letos 18. t. m. praznovali srebrni jubilej svojega škofovskega posvečenja in prve dni avgusta svojo zlato mašo. Razun mil. g. knezoškofa bodo še letos samo naš bivši dekan č. g. Jožef Simonič srečo zlate maše uživali, ako nju Bog še ta kratek čas ohrani! Poleg Njih Prezvizičnosti bila je med vsemi 53 lavantinskimi vladiki samo še trem dana milost, toliko let vladati svojo vladikovino.

Stolni kapitel šteje sedem pravih in pet častnih kanonikov, med njimi dva infulirana. Od presvetlega cesarja je dvema kanonikama podeljeno primerno odlikovanje, iz Rima pa ni najti nikake odlike v celim imeniku, izvzemši mil. knezoškofa; pač pa ste dve vrsti od mil. g. knezoškofa odlikovanih duhovnikov, namreč sedem konzistorijalnih in šestinštirideset duhovnih svetovalcev.

Za duhovski naraščaj je zdaj dobro preskrbljeno; v bogoslovji jih je 66 in v dijaškem semenišču 43, ki se za duhovski stan pripravljajo. Lavantinska škofija je razdeljena na 24 dekanij s 634 cerkvami, 449 duhovniki in 478.736 dušami. Župnije so vse nameščene, kapelanij pa je praznih 71 in 5 beneficijev. V dušnem pastirstvu je 337 duhovnikov, 67 jih je v drugih službah in 45 v pokoji; 11 jih biva zunaj škofije.

V preteklem letu jih je umrlo 14, a samo 9 je bilo posvečenih. Starosta duhovnikov so častni kanonik in župnik pri sv. Petru pod Mariborom, preč. g. Marko Glaser, starosta kapelanov pa č. g. France Arnuš. Redovnikov in redovnic je v naši škofiji od leta do leta več. Letos so izkazani v Ptui minoriti; v Nazaretu, Brežicah, v Mariboru in pri sv. Trojici v Slov. Goricah frančiškani; v Celji kapucini in lazaristi in v Rajhenburgu trapisti. Usmiljene sestre strežejo v bolnišnicah v Mariboru, Ptui, Celji in Brežicah; žensko mladino odgojajo šolske sestre v Mariboru, Celji in pri sv. Petru pod Mariborom, in v Studenicah se nahajajo od leta 1885 magdalenarice.

Pri naštevanji župnij in podružnic tako po dekanijah kakor zdej v registru dozdeva se mi, da bi bilo primerniše, izvirna slovenska imena na prvo mesto postaviti in zraven dodati uradno nemško ime, ne pa narobe, kakor je zdaj.

Druge reči v imeniku so podrobnosti, ki zanimajo le tiste, ki hočejo o posameznih osebah kaj izvedeti; ti pa morajo imenik v roke vzeti in si dotično reč sami poiskati.

Iz Trsta, 1. januarija. [Dalje.] Kakor se poroča iz Laškega, je tudi v Gornji Italiji jako mnogo snega, zaradi česar imajo tudi italijanski vlaki, kateri pa tudi drugekrat pri lepem vremenu niso jako natančni, mnogo zamud.

Včeraj je bilo tukaj zopet jako lepo vreme, solnce je sijalo, kakor bi hotelo naenkrat ves sneg raztajati, danes popoldne pa je začela zopet burja vrteti snežene kosmatinke, tako, da je najraje vsak domá, komur ni treba okoli hoditi. — Da tako vreme ni ostalo tudi brez nasledkov, je gotovo; vrtnarjem bode skoraj vsa zelenjava pokončana, kateri je niso že prej kaj spravili v kleti in shrambe; zato se čuti tudi že to na trgu.

Pa tudi brez nesreč ni bilo ne na morji, ne na suhem. Tako se poroča, da je pri otoku „Unije“ na južno-vzhodnem koncu Istre se potopila ladija „Catte“ na potu iz Reke na Francosko. Ravno tako se je razbila avstro-ogerska ladija „Marco Marija“, tudi v Kvarner-u, od katere so se vsi ljudje rešili. — Pa Bog zná, koliko drugih nezreč se je še pripetilo na morji. — Danes ni ne prišla, ne odšla iz tržaške luke nikaka ladija zaradi razburjenega morja.

Pa ne samo na morji, tudi na suhem burja in sneg nista prizanesla, ampak se poroča s Krasa med drugimi tudi o sledečih nesrečah: V soboto pred Božičem našli so med Divačo in Herpeljami blizo vasi Dane mladega moža zmrznenega v snegu; bil je na potu iz Trsta v domačo vas Dane, ali malo minut prej so ga moči zapustile in šel je praznovat drug Božič.

Ravno tako so našli zmrznenega 74 let starega berača iz Gorenj pri Divači, koji je pa obnemogel prav na cesti. Burja in sneg sta tudi temu revežu boljši pot napravila. Našli so pri njem malo moke v vrečici in 40 kr. miloščine. — In koliko je morebiti še drugih nesrečnih, katerim je sneg pot zamedel in burja moči obrabila, da so na sredi pota nesrečno končali!

Presvetla cesarica je podarila 4000 gld. družini onega Fattarinija, kateri se je vtopil z barko „Nuova Corinna“, ko je cesarska ladija „Greif“ vanjo zadela; 300 gold. pa je ukazala razdeliti med druge mornarje. Poslala je obe ti svoti italijanskemu konzulu.

Lep sad poganja „irredenta“.

Tisti gospod, ki se je pred nedavnim časom ustil v poreškem deželnem zboru, da on noče, da bi njegova deca znala slovanski, to je hrvatski jezik, in da ji bode vcepil sovraštvo do tega jezika, tisti gospod pravim, to je dr. Fragiaco, župan piranski, zložil je za „Pro patria“ pesem, katera bi se bila imela peti pri koncertu za to družbo. Tržaška policija pa je dala zapleniti ono pesem, in sicer osemdeset ur potem, ko so ji jo predložili v potrjenje. Toliko obzira ima menda policija samo takrat, kedar konfiskuje kake italijanske stvari, za kar bi lahko navel še več izgledov. (Konec prih.)

Dnevne novice.

(Presvetli cesar) je daroval 100 goldinarjev za popravo cerkve v Dolu.

(Novorojeno nadvojvodinjo) nadvojvode Karola Štefana v Pulji krstili so 8. t. m. v navzočnosti nadvojvoda Albrehta in Karola Salvatorja. Botra je bila nadvojvodinja Marija, namestovala pa jo je nadvojvodinja Marija Immaculata. Zakrament sv. krsta podelil ji je poreško-puljski škof msgr. dr. Flapp.

(Nj. eksceleuca, mil. gosp. dr. Stepischnegg) bil je dné 21. decembra 1862 imenovan za škofa v Mariboru, dné 17. januarija 1863 bil potrjen, a sledeči dan, namreč 18. januarija 1863 posvečen. Čez nekoliko dni bode torej slavil petindvajsetletnico, kar je kot škof slovesno prišel v stolnico mariborsko. Drugi jubilej bode letos dné 2. avgusta; preteklo bode namreč 50 let, kar je vspregel zakrament sv. reda, namreč dné 2. avgusta 1838.

(Novo ustanovljeno akad. lit. društvo „Slavia“ v Gradci,) kojega namen je pripravljati svoje članove za delo slovansko, usoja si naznanjati svoj odbor obstoječ iz sledečih gg.: cand. phil. Fr. Gestrin (Slovenec) predsednik, cand. iur. Edvard Horný (Čeh) podpredsednik, stud. phil. Joso Krnić (Hrvat) poslovodja, stud. med. Emil Kostić (Srb) tajnik, stud. techn. Ireneusz Sygietyński (Poljak) knjižničar, stud. iur. Makso Gumpłowicz (Poljak)

blagajnik, stud. techn. Kalčo Kalčev (Bolgar), stud. med. Josip Kindl (Hrvat) in stud. med. Kosta Radojčić (Srb) odborniki. Ob jednom obrača se društvo do rodoljubov, da blagoizvolijo „Slavijo“ gmotno podpirati in s tem bodriti slovanske akademike k plodnemu delovanju.

(Imenovanja.) Gosp. Rudolf Perše, avskultant za Štajarsko, g. Ivan Pogačnik, pravni praktikant pri deželnem sodišči v Ljubljani, in g. Frano Podobnik, pravni praktikant pri okrožnem sodišči v Rudolfovem, imenovani so avskultanti za Kranjsko. Pravni praktikant pri deželnem sodišči v Ljubljani, g. Karol grof Coudenhove, je imenovan avskultantom za Štajarsko.

(Kegljačka zveza „Edinost“) priredi 14. t. m. v dvonani ljubljanske čitalnice plesni venček na korist zakladu za zgradbo „Narodnega doma“ v Ljubljani. Začetek ob 1/2 9. uri. Vstopnice za gospode po 1 gld., za družine treh oseb 2 gld., za več kakor tri pa od osebe 50 kr., dobivale se bodo proti izkazu vabila v prodajalnicah gg. F. Sossa v Špitalskih ulicah, H. Turka na Mestnem trgu in na veselilnici večer pri vstopu. — P. n. dame kolikor mogoče v priprosti opravi!

(Zavržena terna.) Meseca oktobra m. l. prišla je kmetica Marjeta Jernejc po opravilih v Ljubljano. Šla je tudi v loterijo na Valvazorjevem trgu ter stavila tri številke. Stara njena znanka, ki je bila takrat v kolekturi, zapomnila si je dobro dotične številke. Za teden dni je bila kmetica zopet v Ljubljani. V Lingovih ulicah je gledala na tablo, katere številke so bile v soboto izžrebane v Gradci, ter prašala poleg stoječega neznanega jej kmeta pokazavši mu svoj loterijski list, ali je kaj zadela. Mož je zanikal, Jernejc pa je vrgla zaradi tega list na tla ter odšla. Kmet je dobro vedel, da je zadeta na omenjeni list terna za 732 gld., pobral ga je hitro ter izginil z njim. Ko je srečala nekaj dni pozneje v Ljubljani svojo zgorajšnjo znanko, čestitala jej je slednja k veliki sreči. Hitela je na policijo objaviti to zadevo. Pokazalo se je, da je hotel neki kmet iz ljubljanske okolice že imeti denar na list, a da ga še ni dobil, ker ni bilo dosti denarja v blagajnici. Redarstvo je napravilo prepoved na terno in v kratkem bodo izsledili ptička, ki je hotel oslepariti srečno kmetico.

(Iz Jesenic na Gorenjskem.) Sv. Silvestrov večer so bile tudi Jesenice krasno razsvetljene, mogočno streljanje z možnarji razlegalo se je daleč po dolu in gori; drugi dan je bila občna udeležba pri duh. opravilu, ter smo prosili, da bi se kmalu dosegli blagi in visoki nameni sv. Očeta papeža Leona XIII.

(Vabilo k občenemu zboru) telovadnega društva „Savinski Sokol“ dne 15. januarija 1888 ob 4. uri popoldne v mozirski čitalnici. Spored: 1. Pozdrav predsednika. — 2. Poročilo tajnika. — 3. Poročilo blagajnika in volitev računskih pregledovalcev. — 4. Nasvêt o sostavi oddelka gasilne straže. — 5. Volitev načelnštva in odbornikov. — 6. Slučajnosti. — Zvečer ob 1/2 8. uri pri g. Kolencu „Tombola in prosta zabava“. Bratom Sokolom! Pokladamo Vam kar najtopleje na srce, da ne zamudite tega občnega zbora, ki ima tako važen vspeh. Pogovoriti se imamo tudi dokaj o notranji ureditvi društva, zato je silno treba, da zanesljivo dojdete. Na zdravje! Odbor.

(Led na Dravi) je 3. t. m. pri Ormoži pretrgal vrv na ondašnjem brodu, in je voda vsled tega odnesla več čolnov, ki so bili na vrvi privezani.

(Grad Thurn) pri Velenji je, če smemo „D. W.“ verjeti, kupila bajé neka redovna družba, in rečeni list se boji, ako so — jezuitje! Kaj je na tem resnice, ne moremo povedati, pa to znamo, da je imenovani grad gostoma dobival nove lastnike. N. pr. 1861 kupil ga je g. Greinitz, 1871 g. vitez Wilhelm, 1873 g. Noepl Nordberg, 1874 g. Rziha, 1880 g. vitez Kreil, potem g. Kratochvil in 1882 g. Pick, izrajelit.

(Odjúga) nastala je v ponedeljek opoldne v Gradci kar neutegoma. Opoldne stale so že luže po mestu, in od streh je teklo, kakor bi deževalo.

(Mrtvega) našli so te dni moža pri 40 letih v rovu pri Belaku v coljskem okraji. Bil je mestno oblečen in je imel srebrno uro na srebrni verižici. Ker ni bilo nobenega sledú kakega zločinstva, mislijo, da je nesrečno zmrznil.

(Podružnica „Beljak in okolica“) sv. Cirila in Metoda ima 22. januarija t. l. shod na Brnci z nastopnim vspehom: 1. Poučni govor o zapuščinah in drugih pogodbah, govori drd. juris Št. Kraut.

2. Deklamacija: a) „Lesena riba.“ Zložil Vilhar. — b) „Od nebeske gloriije.“ Po narodni zložil M. Valjavec. 3. Šaljiv dvogovor. 4. Prosta zabava s tombolo.

(Odstavljeni) so v Budimpešti vsi tisti brzojavni uradniki, ki so zagrešili, da je v telegramu iz Tiszinega govora izostala besedica „ne“. Da se morajo odstaviti, zaukazal je komunikacijski minister.

Telegrami.

Budimpešta, 10. januarija. Gledališki intendant Keglevich je vsled lastne prošnje odpuščen; vodstvo je prevzel državni tajnik Beniczky.

Mantova, 10. januarija. Spomenik leta 1796 padlim avstrijskim in italijanskim vojakom na pokopališču v Curtatone-u je bil odkrit dne 9. t. m. Avstro-ogerski vojaški attaché zahvalil se je v imenu avstrijske vlade govornikoma prefektu in županu.

Berolin, 10. januarija. Cesar ne čuti več bolečin. Minola noč povoljna. „Voss. Ztg.“ pravi, da se je cesar povodom noveletnega voščila izrazil nasproti solarjem iz Halla zelo ugodno o zdravju cesarjevičevem; upa, da se bo prestolonaslednik povrnil spomladi v Berolin.

Pariz, 9. januarija. „Journal des Débats“ preklicuje vest, da je Sadi Carnot pooblastil veleposlanika Herbetta-a, naj pove nemškemu cesarju, da se bo po vseh močeh trudil ohraniti mir, dokler bo on predsednik republike. Herbertt ni imel tacega naloga.

Listnica opravištv.

G. I. P. v Š. Dobro, vse vpisali za l. 88, a ste na rovašu še za celo l. 87.

G. F. G. v K. „Slovenec“ s tisto zadevo nič ni imel, kakor da jo je sprejel v svoje predale. Ne le tu, ampak tudi drugod, — baje povsod se je razposlala. Da je Vi niste prejeli, čudom se čudimo, saj vendar niste na koncu sveta.

G. F. M. na G. Ne bojte se za „Slovenca“. Na tako trdnih nogah stoji, da bode vse drugod popred polom, kakor tu. Vse obrekovanje ljubezljivih nasprotnikov, — vemo od kod prihaja — je zastonj. List raste in se okrepuje.

Umrli so:

4. januarija. Marija Hauptman, dekla, 56 let, Prečne ulice št. 2, Variola.

5. januarija. Lovrene Mravlje, pek, 36 let, sv. Petra cesta št. 11, Tetanus.

6. januarija. Janez Žabjek, mesar, 49 let, Poljanska cesta št. 61, jetika. — Janez Krajšek, delavčev sin, 18 mes., Kravja dolina št. 1, Atrofie.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
opazovanja		zrakomera v mm	toplomera po Celziju			
7. u. jut.	742-58	— 6-2	sl. svzh.	oblačno	0 00	
9. 2. u. pop.	739-75	— 1-0	sl. vzh.	jasno		
9. u. zveč.	740-58	— 0-4	"	"		
Dne 9. dopoldne oblačno, potem jasno. Srednja temperatura —2-5° C, za 0-1° nad normalom.						

Dunajska borza.

(Telegrafsko poročilo.)

10. januarija.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	78 gl. 35 kr.
Sreberna „ 5% „ 100 „ 16% „	80 „ 90 „
4% avstr. zlata renta, davka prosta	110 „ — „
Papirna renta, davka prosta	93 „ 20 „
Akcije avstr.-ogerske banke	873 „ — „
Kreditne akcije	269 „ 60 „
London	126 „ 75 „
Srebro	— „ — „
Francoski napoleond.	10 „ 02 „
Cesarski cekini	5 „ 96 „
Nemške marke	62 „ 20 „

Družba sv. Cirila in Metoda.

Doneske so poslane podružnice:

Podgrad	97 gl. 58 kr.
Žužemberk	91 „ 02 „
Postojna	25 „ — „
Bolec	20 „ — „
Šenpas	19 „ — „
Dornberg	18 „ — „
Senožee	69 „ — „
Slovenji Gradec	104 „ 05 „
Beljak in okolica	50 „ — „
Prem	25 „ — „
Novomesto	15 „ — „
Vipava	16 „ — „
Braslovce	50 „ — „
Tržaška ženska podružnica	41 „ — „
Pokrovitelj Oroslov Dolence, svečar v Ljubljani	100 „ — „

Darovali so:
G. A. Alijančič 2 „ 50 „
Učiteljski abiturijenti v Kopru 9 „ 35 „
Pri dijaški veselici v Št. Jurji na j. žel. 25 „ 70 „

Ljubljana, 30. decembra 1887.

Dr. J. Vošnjak,
blagajnik.

Izdajatelj: Jožef Jerič.

Kdor želi kupiti

dve lepi, dobri in težki kravi

pincgavskega plemena,

eno z lepim in čvrstim teličkom, oglasi naj se kmalu v šentvitskem farovžu na Vipavskem. (2)

Št. 9475.

Razglas.

Deželni odbor s tem objavlja, da se bode poberanje nastopne deželne naklade:

a) od porabljenih likêrjev in vseh oslajenih opojnih tekočin, brez razločka na stopinje alkoholovine od hektolitra po 6 gld. av. v.;

b) od vseh ostalih porabljenih žganih opojnih tekočin po stopinjah 100 delnega alkoholometra za vsako hektolitersko stopinjo po 18 kr. av. v.,

v vseh davčnih okrajih Kranjske za dôbo od 1. februarja 1888 do 31. decembra 1888 in odnosno za leti 1889 in 1890 potom javne dražbe pod spodaj navedenimi pogoji v najem dalo.

Dražbena cena, ki se bode izklicala za 11 mesecev leta 1888 postavljena je za davčni okraj:

Postojna	2.200 gld.
Bistrica	1.467 „
Senožee	1.100 „
Vipava	367 „
Kočevje	1.100 „
Velike Lašice	1.100 „
Ribnica	2.750 „
Krško	550 „
Kostanjevica	367 „
Mokronog	1.467 „
Radeče	275 „
Kranj	12.834 „
Škofja Loka	4.767 „
Tržič	3.667 „
Ljubljanska okolica	12.834 „
Vrhnika	1.834 „
Litija	5.500 „
Zatičina	1.467 „
Idrija	1.467 „
Lož	2.750 „
Logatec	1.834 „
Kranjska gora	2.567 „
Radovljica	9.167 „
Novo mesto	1.467 „
Žužemperk	550 „
Trebnje	367 „
Brdo	2.200 „
Kamnik	11.000 „
Metlika	367 „
Črnomelj	367 „
Ljubljana mesto	12.834 „

Dražbena cena, ki se bode izklicala za leto 1889 in 1890, postavljena je za vsako leto, in sicer za davčni okraj:

Postojna	2.400 gld.
Bistrica	1.600 „
Senožee	1.200 „
Vipava	400 „
Kočevje	1.200 „
Velike Lašice	1.200 „
Ribnica	3.000 „
Krško	600 „
Kostanjevica	400 „
Mokronog	1.600 „
Radeče	300 „
Kranj	14.000 „
Loka	5.200 „
Tržič	4.000 „
Ljubljanska okolica	14.000 „
Vrhnika	2.000 „
Litija	6.000 „
Zatičina	1.600 „
Idrija	1.600 „
Lož	3.000 „
Logatec	2.000 „
Kranjska gora	2.800 „
Radovljica	10.000 „
Novo mesto	1.600 „
Žužemperk	600 „
Trebnje	400 „
Brdo	2.400 gld.
Kamnik	12.000 „
Metlika	400 „
Črnomelj	400 „
Ljubljana mesto	14.000 „

Dražbena obravnava vršila se bode dne 23. januarija 1888 ob 11. uri dopoldne pri deželnem odboru kranjskem v Ljubljani, in se bode pri tej vsak navedenih davčnih okrajev v namen zakupa izklicel posebej.

Druge določbe, pod katerimi se bode oddajal zakup, nahajajo se v „Ljubljanki“ od dne 5. januarija 1888.

Od deželnega odbora Kranjskega

v Ljubljani dne 2. januarija 1888. (2)

Štev. 889.

Razpis službe občinskega paznika.

Pri mestni občini **Kamnik** izpraznjena je služba občinskega paznika (policaja) z letno plačo 420 gold. Prosilci slovenskega in nemškega jezika zmožni naj svoje prošnje s prilogami vred, in sicer tisti, kateri so v javni službi, potom svojega predstojnega urada najdalje do

25. januarija 1888

podpisanemu uradu vpošljejo. Ako možno, naj se prosilec osobno predstavi.

Opomni se, da bo ta paznik imel tudi nalog, zvečer mestne svetilnice prižigati.

Mestno županstvo v Kamniku

24. decembra 1887.

Župan:

Fischer s. r.

(3)

Tekoče zlato in srebro za pozlačenje posrebrjenje in zboljšanje okvirov, lesa, kovine, stekla itd. in vseh predmetov. Krasno in trajno. Raba za vsacega jako priprosta. Cena steklenici s čopičem 1 gld., 6 steklenic 5 gld., 12 steklenic 9 gld.

Tekoče likalo, ki daje v trenutku svetlo črno barvo. Najboljše sredstvo, da se ohrani obuvalec in usnjina. Svetli se in posuši takoj ter napravi usnje nepremočljivo. Izvrstno za razna obuvalec in konjsko opravo.

Cena zabojčku z 2 velikima steklenicama 1-30 poštne prosto. Cena zabojčku s 6 velikimi steklenicami 3 gld. poštne prosto. Cena zabojčku s 6 velikimi steklenicami 4 gld. 80 kr. poštne prosto.

Tekoč ribji lep (syndetikon) je pripoznano najboljšo lepilo za najraznejše snovi, skleja, lepi, spoja in veže: steklo, kamen, alabaster, mavec, porcelan, marmor, slonovo kost, les, usnje, papir itd. Ostane leta nespremenjen v svojem učinku, vedno tekoč, tedaj pripraven za rabo. Cena veliki steklenici 50 kr., 6 steklenicam 2 gld., 12 steklenicam 3 gld. 50 kr.; kilo po 1 gld. 80 kr., 1 zaboj s 4 1/2 klgr. netto vsebine 6 gld. 50 kr. prosto poštne.

Konservator pohištva, odstranjuje z največjo lahkoto madeže in spuščaje na pohištvo ter jim daje zopet prejšnji svit. Steklenica s 1/4 litra 1 gld., 6 steklenic 4 gld. 80 kr.

Hevrekka (smrt črnilnim madežem) odstranjuje hipoma iz papirja črnilne madeže, cele spisane vrste itd., kakor tudi barvo za štampilje. Cena steklenici 50 kr., 6 steklenicam 2 gld. 20 kr.

Univerzalna čistilna politura. Vspeh velikanski! Presega vse čistilne in politurne pripomočke ter daje z enkratno rabo nov, bliščoč in stalen lesk vsem vsled rabe zatemnelim predmetom iz lesa, kovine ali usnja, kakor tudi oljnatim slikam. Cena steklenici 50 kr., 6 steklenicam 2 gld. 20 kr.

Proti povzetju ali poprejšnji gotovini razpošilja

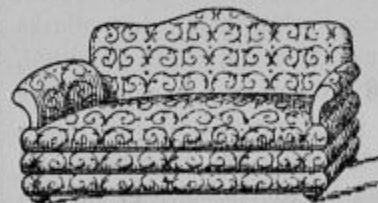
KAROL PRÖLS V BRNU 206

na Moravskem. (9)

Anton Obreza,

tapecirar in dekoratér

v Ljubljani, Ključarske ulice šte. 3.

priporoča prečast. duhovščini in slavnemu p. n. občinstvu za izvanredno znižano ceno, veljavno le januarija in februarja t. l.: Divane (glej podobo) po 26 in 27 gld. Stole po 8 in 9 gld. Mo-

droce na peresih (Federmadratzen) po 10 gld. Zimnice po 22 gld. in višje. Molilni klečalniki in cerkveni stoli.

Za dobro in pošteno delo se jamči. Naročila z dežele in poprave, kakor tudi vsa v to stroko spadajoča dela se točno in najceneje izvršujejo.

Ceniki s podobami zastonj in franko na zahtevanje. (7)

Brata Eberl,

izdelovalca oljnatih barv, firnežev, lakov in napisov.

Pleskarska obrt za stavbe in meblje.

Ljubljana, 30. decembra 1887,

za Františkansko cerkev v g. J. Vilharja hiši št. 4.

priporočata prečast. duhovščini in p. n. občinstvu vse v njiju stroko spadajoče delo v mestu in na deželi kot znano rečno fino delo in najnižje cene.

Posebno priporočilna za prekupece so oljnatne barve v ploščevinastih pušicah (Bleichen) in domačem lanenem oljnatem firnežu najfineje naribane in boljše nego vse te vrste v prodajalnah. (8)

Cenike na zahtevanje. (9)

Tisk „Katoliške Tiskarne“ v Ljubljani.

Odgovorni vrednik: Ignacij Žitnik.